

РЕШЕНИЕ

№ 265

гр. Петрич, 28.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕТРИЧ, ТРЕТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Андрей Ив. Николов

при участието на секретаря Величка Андреева
като разгледа докладваното от Андрей Ив. Николов Гражданско дело № 20231230100360 по описа за 2023 година
и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по чл. 127а, ал. 2 СК.

Ищцата – Р. Н. Б., с постоянен адрес в с. П., общ. Петрич, ул. „М.в.“ № *, ЕГН *****, твърди, че с ответника са в граждански брак от **** г., като са двамата са родители на малолетното дете Р.Б. Б., ЕГН *. Пояснява, че след сключването на брака, заедно с детето и със съпруга ѝ, са живеели в К.Ш., но от месец юли на 2019 г. с последния са разделени. Поддържа, че по съдебен път (с влязло в сила решение, издадено от швейцарски съд) е постановено, че след раздялата им детето трябва да живее при нея, а на бащата е определен режим на лични контакти с него. Заявява, че през лятото на 2020 г., с цел гостуване, детето е пристигнало в Република България, но тогава бащата е оттеглил съгласието си за пътуването на същото в чужбина, което по-рано доброволно е бил дал. Изтъква, че със съдебно решение е било заместено съгласието на ответника за пътувания на детето в чужбина, но междувременно е изтекла валидността на задграничния му паспорт, а бащата не дава съгласие за неговото подновяване. Счита, че е нужно волята на ответника и в тази насока да бъде заместена от съда, тъй като това ще бъде в интерес на детето. Иска постановяване на съдебно решение, с което визирият проблем да бъде разрешен. Претендира и съдебни разноски.

Ответникът – Р. Д. Б., с постоянен адрес в с. П., общ. Петрич, ул. „Я. С.“ № *,

ЕГН *****, оспорва ищцовата претенция и настоява за отхвърлянето ѝ, както и за присъждане на съдебно-деловодни разходи. Излага доводи, че: понастоящем детето фактически живее при него и той полага непосредствените грижи за отглеждането му; съдебният акт, с който е било разрешено детето да пътува в чужбина само с майката, не е влязъл в сила; решението на швейцарския съд, на което се позовава ищцата, не е признато в Република България; налице е висящо дело за развод между него и майката на детето, където той претендира предоставяне на родителските права; по тези причини няма да е в интерес на детето да пътува в чужбина само с майката, тъй като намерението ѝ е то да бъде установено трайно в К.Ш..

Съдът приема следното:

1. По съществото на спора (изводи от фактическа и от правна страна):

Паспортът е личен документ, служещ за преминаване на държавната граница на Република България и за пребиваване извън страната, като при малолетните лица той се съхранява от родителите или от настойниците им (чл. 34, ал. 1 във вр. с чл. 8, ал. 1, т. 2 ЗБЛД).

Когато между родителите има разногласие относно това дали да бъде издаден паспорт на тяхното ненавършило пълнолетно дете, то се решава от съда в процедурата по чл. 127а, ал. 2 СК, която е такава на спорна съдебна администрация.

Целта на съдебните производства за администриране на спорни граждански отношения е определянето на механизъм, по който занапред да бъде упражнявано съответното субективно материално право, поради което преценката на съда се концентрира върху релевантните фактически данни, съществуващи към момента на решаването на спора (вж. *Определение № 478/28.07.2011 г. по ч. гр. д. № 271/11 г., IV г.о. на ВКС*).

Издаването на паспорт на дете, което не е навършило 18-годишна възраст, без съгласието на единия родител, е свързано с основния въпрос за пътуването на детето извън страната, без позволенията на несъгласния родител (вж. *Решение № 33/25.02.2014 г. по гр. д. № 143/13 г., III г.о. на ВКС*).

Исходната база за решаването на всички съдебни дела, засягащи ненавършило пълнолетие дете, включително за пътуване в чужбина само с единия родител и за издаването на необходимите лични документи за това, трябва да бъде „най-добрият интерес“ на детето, съобразно легалната дефиниция на § 1, т. 5 от ДР на ЗЗДет. (вж. и *Решение № 34/21.03.2018 г. по гр. д. № 3368/17 г., IV г.о. на ВКС*).

Проявлението на очертаните принципни постановки в полето на разглеждания казус предполага съобразяването им на фона на данните, изведени от формираната доказателствена съвкупност. В нея се включват гласните доказателствени средства (показанията на свидетелите В.Т. и С.Т.), събраните писмени доказателства и социалният доклад, представен от Дирекция „Социално подпомагане“ – гр. Петрич.

Така очертаният доказателствен материал, в който няма съществени противоречия между съставлящите го елементи относно значимите обстоятелства, дава опора за изграждането на следните фактически и правни констатации:

- Детето Р.Б. Б. е на 5 години и страните по делото са неговите родители, които са в граждански брак от 26.05.2017 г.

- Ищцата трайно живее в К.Ш. от около 20 години. След като е сключила брак с ответника, семейството им е продължило да живее там, където се е родила и тяхната дъщеря Р. Б..

- През месец юли 2019 г. отношенията между двамата родители са се влошили, поради което те са преустановили съвместното си живеене. На следващата година ответникът се е завърнал в Република България, с намерение местоживеенето му вече трайно да бъде тук, докато ищцата и детето са продължили да живеят в К.Ш.. През месец юли на 2020 г. детето е пристигнало в Република България, придружавано от своята баба по майчина линия, с цел гостуване. Тогава обаче бащата е заявил пред органите на МВР, че оттегля доброволното си съгласие, което по-рано е бил дал за пътуването на детето в чужбина, без то да бъде придружавано и от него. Затова и от този момент детето пребивава в с. П., общ. Петрич, като непосредствените грижи за него се полагат от бабата по майчина линия и от бащата. Майката е продължила да пребивава в К.Ш., като общува с детето посредством средства за електронна комуникация и се прибира в страната по няколко пъти годишно, а в последно време и по често, за да вижда детето и лично. По този начин детето има добре изградена емоционална връзка и с двамата си родители.

- С Решение № 274/14.10.2022 г. по гр. д. № 1083/21 г. на Районен съд – гр. Петрич, по искане с правно основание чл. 127а, ал. 2 СК, релевирано от сегашната ищца, е било издадено разрешение детето Р. Б. да пътува до К.Ш., до държавите от Европейския съюз, до Република Северна Македония, до Република Турция и до Република Сърбия, придружавано само от майката и съответно без съгласието на бащата, за неограничен брой пътувания, като разрешението важи за срок от 5 години, считано от влизане в сила на съдебното решение.

- Водещите мотиви за издаването на посоченото разрешение са били обусловени от обстоятелствата, че:

  - = С влязлото в сила Решение от 21.09.2020 г. по дело № SF.2020.25 ns sg на Районен съд – гр. Аарау, К.Ш. е било постановено, че предвид раздялата между съпрузите Р. и Р. Б.и, непосредственото отглеждане на детето се предоставя на майката, а на бащата се формира режим за лични контакти.

  - = Цитираното чуждестранно решение дава актуалното (действащото) разрешение относно упражняването на родителските права, местоживеенето и личните контакти на детето Р. Б. и то подлежи на признаване в Република България, на основание чл. 118, ал. 1 КМЧП във вр. с чл. 23, § 1 от Конвенцията за

компетентността, приложимото право, признаването, изпълнението и сътрудничеството във връзка с родителската отговорност и мерките за закрила на децата, подписана на 19.10.1996 г. в гр. Хага, Кралство Нидерландия (по-нататък за краткост само „Конвенцията“).

= В Швейцарската конфедерация майката разполага с постоянна работа, с наето жилище и се осигурява за социални и за здравни рискове, като за последните осигурява и самото дете. Разполага с подкрепата на своята сестра, която също живее там, а при положително разрешаване на проблема, свързан с пътуването на детето, има намерение при тях да отиде и нейната майка.

- Понастоящем обсъжданото решение по гр. д. № 1083/21 г. на Районен съд – гр. Петрич не е влязло в законна сила, тъй като е предмет на въззивно обжалване.

- Решението на швейцарския съд към сегашния момент е обект на неприключило съдебно производство по чл. 118, ал. 2 КМЧП във вр. с чл. 24 от Конвенцията, като на първа и на въззивна инстанция (Софийски градски съд (по гр. д. № 14277/21 г.) и Софийски апелативен съд (по в. гр. д. № 2874/22 г.)) то е било признато в Република България, в частта му за упражняването на родителските права спрямо детето. Тази съдебна процедура обаче би имала значение за сегашния спор, само ако по нея с влязъл в сила съдебен акт се отказва признаване на чуждестранното решение, защото едно такова решение на Софийския градски съд, респ. на Софийския апелативен съд ще бъде задължително за настоящия съдебен състав (чл. 297, предл. 2 ГПК).

- В този контекст съдебното разрешение за издаването на задграничен паспорт на детето ще бъде в негов интерес, тъй като ще е от значение за изпълнението на решението на швейцарския съд. В противната ситуация би се стигнало до осуетяване на неговия ефект, който иначе валидно обвързва страните, и то само заради едностранната воля на ответника.

- Същевременно, както вече беше изяснено, издаването на паспорт в полза на едно малолетно дете, без съгласието на единия от родителите му, има второстепенно значение за неговото пътуване в чужбина. В тази връзка основна роля играе самото съдебно разрешение за пътуване, защото дори и детето да има паспорт, без такова разрешение, то няма как да напусне пределите на страната, по легален начин.

- Ето защо и ако решението по гр. д. № 1083/21 г. на Районен съд – гр. Петрич бъде потвърдено от въззивната инстанция, издаденият паспорт просто ще обезпечи изпълнението му. Това определено ще бъде в интерес на детето, доколкото с влязъл в сила съдебен акт ще бъде решен проблемът за пътуването му в чужбина. Ако пък това решение бъде отменено от въззивния съд, наличието на паспорт няма по никакъв начин да рефлектира върху интересите на детето, след като паспортът сам по себе си, без съдебно разрешение за пътуване, не е достатъчен за осъществяването на

такова.

- Наличието на соченото от ответника висящо дело за развод, което не се оспорва от ищцата, както и че там първият претендира предоставяне на родителските права спрямо детето, е неотносимо към сегашния спор. Както беше подчертано, при процедурата по спорна съдебна администрация се преценяват само съществуващите налични факти, а не и такива, които евентуално могат да настъпят.

В обобщение се налага финалният извод, че искането на майката за съдебно разрешение за издаване на паспорт на детето, без съгласието на бащата, е основателно, тъй то по никакъв начин няма да накърни интересите на самото дете, а напротив – би могло да бъде единствено в негов интерес.

2. По предварителното изпълнение на решението:

Разпоредбата на чл. 127а, ал. 4 СК предоставя на съда, разглеждащ спора за пътуване на дете в чужбина и за издаването на необходимите лични документи за това, да допусне предварително изпълнение на постановеното решение, без да визира условията за постановяване на такъв процесуален резултат. Следователно решаването на подобен проблем е предпоставено от конкретна фактическа преценка на случая, при съблюдаване на интереса на детето (вж. *Определение № 271/08.07.2013 г. по ч. гр. д. № 3205/13 г., II г. о. на ВКС*).

Вече беше подчертано, че издаването на паспорт в полза на детето, чийто родители, са страните по делото, без съгласието на ответника, няма как да доведе до никакви отрицателни последици, дори и ако неприключилото производство относно разрешението за пътуването му в чужбина, придружавано само от майката, завърши с отказ за такова пътуване. В обратната хипотеза – ако с окончателно решение бъде позволено детето да пътува в чужбина, независимо от несъгласието на бащата, наличието на паспорт ще способства за изпълнението на решението, иначе този съдебен акт ще бъде неизпълним до окончателното финализиране и на сегашната съдебна процедура. Тъй като подобна ситуация няма как да е в интерес на детето, искането на ищцата за допускане на предварително изпълнение на настоящото решение следва да бъде уважено.

3. По съдебните разноси:

Предвид изхода от спора, право на съдебни разноси има само ищцата (чл. 78, ал. 1 ГПК).

Те възлизат на 725 лв. и са сбор от заплатената държавна такса (25 лв.) и от платеното възнаграждение за един адвокат (700 лв.).

Ръководейки се от изложените съображения, Районен съд – гр. Петрич, Гражданско отделение, Трети състав

РЕШИ:

РАЗРЕШАВА, на основание чл. 127а, ал. 2 СК, **на детето Р.Б. Б., ЕГН *******, **да бъде издаден паспорт**, въз основа на заявление, подадено само от майката Р. Н. Б., ЕГН ***** и съответно **без съгласието на бащата Р. Д. Б., ЕГН *******.

ОСЪЖДА Р. Д. Б., с постоянен адрес в с. П., общ. Петрич, ул. „Я. С.“ № *, ЕГН ***** **да заплати на Р. Н. Б.**, с постоянен адрес в с. П., общ. Петрич, ул. „М.в.“ № *, ЕГН ***** **сумата от 725 лв.**, представляваща съдебни разноси, дължими за производството по делото.

ДОПУСКА, на основание чл. 127а, ал. 4 СК, **предварително изпълнение** на настоящото решение, в частта му, с което е дадено разрешение за издаване на паспорт на детето Р.Б. Б..

В частта, с която се допуска предварително изпълнение на решението, то има характер на определение и може да бъде обжалвано от страните пред Окръжен съд – гр. Благоевград, с частна жалба и в 1-седмичен срок, считано от връчването на препис, **а в останалата си част решението** подлежи на обжалване от страните пред посочения окръжен съд, с въззивна жалба и в 2-седмичен срок, считано от връчването на препис, като частните и въззивните жалби се подават чрез Районен съд – гр. Петрич.

Съдия при Районен съд – Петрич: _____